

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 46/2025-40

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Ivana Fiačana (sudca spravodajca) a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], t. č. [REDAKOVANÉ], proti postupu a rozsudku Okresného súdu Trnava č. k. 2T/51/2022-1218 z 12. júla 2023 a proti postupu a rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 6To/134/2023-1430 z 30. novembra 2023 takto

r o z h o d o l :

1. Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a** .
2. Žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu **n e v y h o v u j e** .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 17. apríla 2024 bez zastúpenia advokátom domáha vyslovenia porušenia svojich základných práv podľa čl. 1 ods. 1, čl. 2 ods. 2, čl. 17 ods. 1, 2 a 5, čl. 46 ods. 1 a 2, čl. 47 ods. 3 a čl. 50 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), podľa čl. 8 ods. 1, 2 a 5 Listiny základných práv a slobôd, podľa čl. 5 ods. 1 písm. c) a 4 a čl. 6 ods. 1, 2 a 3 písm. d) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a podľa čl. 9 ods. 1, 3 a 4 Medzinárodného paktu o občianskych a politických právach označenými rozsudkami okresného súdu a krajského súdu a im predchádzajúcim postupom. Sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd napadnuté rozsudky prikázal zrušiť, aby vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie a priznal mu primerané finančné zadosťučinenie 15 800 eur od okresného aj krajského súdu. Zároveň žiada o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.
2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ bol napadnutým rozsudkom okresného súdu uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172

ods. 1 písm. c) a d), ods. 2 písm. a) a e) Trestného zákona v znení účinnom do 30. apríla 2022 (ďalej len „trestný čin“) a uložil mu trest odňatia slobody vo výmere 12 rokov v ústave na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia. Tiež mu uložil trest prepadnutia vecí – v rozsudku špecifikovaného mobilného telefónu a vreckovej digitálnej váhy a finančných prostriedkov vo výške 990 eur. Sťažovateľovi bol ďalej uložený ochranný dohľad v trvaní 2 rokov povinnosti po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody a obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania iných návykových látok.

3. Sťažovateľ bol okresným súdom uznaný vinným na tom skutkovom základe, že si aj pre účely ďalšieho predaja neoprávnene zadovážil a následne mal v neoprávnenej držbe metamfetamín – pervitín až do 9. februára 2022 približne 9.15 h v hodnote najmenej 4 947 eur, pričom 9. februára 2022 v čase asi o 9.00 h odovzdal predmetné plastové vrecko [REDAKOVANÉ], ktorému neoznámil jeho presný obsah, so zámerom, aby za neho odovzdal metamfetamín osobe, s ktorou si sťažovateľ aj prostredníctvom SMS správ dohodol cenu, množstvo, dátum a miesto predaja drogy. Následne [REDAKOVANÉ] odviezol na dohodnuté miesto, kde sťažovateľ požiadal [REDAKOVANÉ], aby plastové vrecko odniesol a odovzdal ním označeným osobám. K odovzdaniu nedošlo, pretože po vystúpení [REDAKOVANÉ] z motorového vozidla boli spoločne so sťažovateľom zadržaní príslušníkmi Policajného zboru a plastové vrecko s obsahom 98,94 g metamfetamínu bolo nájdené a odňaté vyšetrovateľom pri osobnej prehliadke [REDAKOVANÉ] (skutok 1). Ďalej si sťažovateľ neoprávnene zadovážil a následne mal v neoprávnenej držbe a prechovával vo svojom byte plastové vrecko obsahujúce sušený rastlinný materiál rodu konope – Cannabis s hmotnosťou 6828 g v hodnote minimálne 68,28 eur a plastové vrecko s metamfetamínom s hmotnosťou 10 mg, ktoré boli nájdené a odňaté vyšetrovateľom pri domovej prehliadke (skutok 2).

4. Skutkov sa sťažovateľ dopustil v priebehu plynutia skúšobnej doby podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý vykonával na základe rozsudku okresného súdu z 19. júna 2018 v spojení s rozsudkom krajského súdu z 13. septembra 2018.

5. Okresný súd dospel k záveru, že sťažovateľ je zo skutku 1 jednoznačne usvedčený výpoveďami svedkov [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (partnerky sťažovateľa) a [REDAKOVANÉ], s ktorým sťažovateľ komunikoval pri sprostredkovaní predaja drogy, ako aj závermi znaleckého dokazovania, výsledkami odpočúvania a záznamu telekomunikačnej prevádzky a realizovaným sledovaním sťažovateľa. Vo vzťahu k skutku 2 považoval okresný súd za preukázané, že sťažovateľ mal o vrecku s marihuanou v jeho byte vedomosť, mal ju pripravovať bývalej družke – svedkyňi [REDAKOVANÉ]. Tú považoval okresný súd za nedôveryhodnú s ohľadom na nezrovnalosti v jej výpovedi, keď navyše bolo preukázané, že ovplyvňuje svedkyňu [REDAKOVANÉ] aby vypovedala „správne“.

6. O odvolaní sťažovateľa proti rozsudku okresného súdu rozhodol krajský súd napadnutým rozsudkom tak, že ho zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. b) a d) Trestného poriadku a sám rozhodol vo veci podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku. Sťažovateľa uznal vinným z trestného činu sčasti dokonaného, sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, za čo ho krajský súd odsúdil na trest odňatia slobody vo výmere 11 rokov. Trest prepadnutia majetku, uloženie ochranného dohľadu, povinností a obmedzenia s výnimkou uloženia trestu prepadnutia vecí – finančnej hotovosti vo výške 990 eur, sa v rozsudku krajského súdu zhodovali s tými, ktoré boli obsiahnuté v prvostupňovom rozhodnutí.

7. Krajský súd v rozsudku uviedol, že odôvodnenie rozsudku okresného súdu je presvedčivé, je z neho jasné, ktoré skutočnosti považoval za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa riadil pri hodnotení vykonaní dôkazov, najmä ak si navzájom odporovali. Vo vzťahu k ustáleniu skutkového deja skutku 1 krajský súd podrobne poukázal na prepisy záznamov z odpočúvania a SMS z telekomunikačnej prevádzky z tel. č. [REDAKOVANÉ]. Z tejto komunikácie je evidentne zrejmé, že to bol práve sťažovateľ, a nie svedok [REDAKOVANÉ], ktorý komunikoval so svedkom [REDAKOVANÉ] o predaji 100 g pervitínu. SMS komunikácia zároveň potvrdzuje, že predmetom obchodu bolo práve to množstvo drogy, o ktoré žiadal svedok [REDAKOVANÉ] a ktoré bolo zaistené pri zadržaní svedka [REDAKOVANÉ].

8. V napadnutom rozsudku sa krajský súd venuje hodnoteniu výpovedí svedkov, posúdeniu dôveryhodnosti svedkov a dospel k záveru, že výpovede svedkov [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] sú ohľadom dejovej línie – predaja metamfetamínu z 9. februára 2022 konzistentné, zapadajú do seba, vzájomne sa dopĺňajú a aj s ďalšími dôkazmi smerujú k vine sťažovateľa.

9. Krajský súd, naopak, súhlasil s námietkou sťažovateľa, že obžaloba sa týkala výlučne skutku z 9. februára 2022 a výpovede svedkov [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] poukazujú len na skutočnosť, že sťažovateľ si metamfetamín zadovážoval a predával aj v minulosti. Pokiaľ okresný súd v tomto smere uviedol v odôvodnení iné úvahy, tak správne neboli.

10. Ako nedôvodnú vyhodnotil krajský súd námietku sťažovateľa týkajúcu sa nedostatkov zákonných náležitostí znaleckých posudkov Kriminelistického a expertízneho ústavu Policajného zboru (ďalej len „KEÚ PZ“). Z vyšetrovacieho spisu vyplýva, že KEÚ PZ bol do konania riadne pribratý uznesením a sťažovateľ v tejto súvislosti nenamietal vecné dôvody alebo osobu znalca. Preskúmaním obsahu znaleckých posudkov krajský súd zistil, že obsahujú zákonom dané náležitosti. Rovnako tak krajský súd neuznal námietky sťažovateľa týkajúce sa nesprávne označeného vrečka s metamfetamínom zaisteného u svedka [REDAKOVANÉ], ktoré bolo predmetom znaleckého skúmania a ktoré podľa sťažovateľa nebolo jeho.

11. Vo vzťahu k skutku 2 krajský súd vyhodnotil, že na základe výsledkov domovej prehliadky a výpovede svedkyne [REDAKOVANÉ] okresný súd správne dospel k záveru o vine sťažovateľa aj v tomto bode.

12. Krajský súd, naopak, ako nedôvodnú vyhodnotil námietku sťažovateľa, že k predaju metamfetamínu reálne nedošlo, v dôsledku čoho má byť jeho konanie v tejto časti posúdené ako pokus. To viedlo krajský súd k tomu, aby napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil v celom rozsahu a sám rozhodol na podklade správne ustálených skutkových zistení okresného súdu tak, ako je uvedené v bode 6 tohto rozhodnutia.

II.

Argumentácia sťažovateľa

13. Primárnou argumentáciou sťažovateľa obsiahnutou v rozsiahlej ústavnej sťažnosti sú námietky k postupu všeobecných súdov a ďalších orgánov činných v trestnom konaní, ktoré mali nesprávne dospieť k záveru o vine sťažovateľa. Okresný aj krajský súd ustálili skutkový stav arbitrárne, čoho následkom je to, že závery súdov sú spôsobilé byť zjavným skutkovým omylom a predstavujú zásah do označených základných práv sťažovateľa. Sťažovateľ uvádza, že dané dôvody nie je možné namietat' v dovolacom konaní, pretože ich nemožno subsumovať pod dovolacie

dôvody obsiahnuté v § 371 Trestného poriadku. Preto zatiaľ nevyžil podanie dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku.

14. Z ústavnej sťažnosti je možné aj napriek jej pomerne značnej nekoncentrovanosti vyabstrahovať niekoľko základných okruhov námietok, ktoré sťažovateľ uplatňuje vo vzťahu k napadnutým rozsudkom okresného a krajského súdu.

15. Sťažovateľ namieta zákonnosť trestných príkazov v súvislosti so sledovaním jeho osoby s využitím informačno-technických prostriedkov, ako aj trestného príkazu na domovú prehliadku. Uvádza, že boli vydané v rozpore s § 113 a nasl. Trestného poriadku, v dôsledku čoho zadržanie osoby sťažovateľa, ako aj nadväzujúca domová prehliadka boli vykonané na základe informácií z nezákonného operatívneho záznamu. Sú teda procesne neudržateľné a nezákonné, pretože na ne nebol daný zákonný dôvod a zákonný podklad.

16. Sťažovateľ ďalej tvrdí, že skutkový stav a právne závery okresného a krajského súdu sú arbitrárne a z ústavného hľadiska neospravedliteľné a neudržateľné. Zároveň je sťažovateľ toho názoru, že napadnuté rozsudky nie sú riadne, zrozumiteľné a právne presvedčivo odôvodnené. S odkazom na rozhodnutia ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 412/2020 a sp. zn. III. ÚS 505/2022 sťažovateľ poukazuje na arbitrárnosť právnych záverov o naplnení skutkovej podstaty trestného činu, arbitrárnosť skutkových záverov vo vzťahu k spáchaniu skutku a arbitrárnosť skutkových a právnych záverov o zavinení. Ďalej namieta arbitrárne hodnotenie dôkazov a dodáva, že z nich pri žiadnej nožnej interpretácii nevyplývajú skutkové závery.

17. Hlavnou argumentačnou líniou sťažovateľa sú námietky vo vzťahu k hodnoteniu výpovedí svedkov zo strany všeobecných súdov. Výpovede svedkov, na ktoré v podrobnostiach poukazuje a ktoré majú odôvodňovať vedené trestné stíhanie, sú procesne nepoužiteľné, nezákonné, nelogické, účelové a nedôveryhodné, pričom sťažovateľa neusvedčujú z trestnej činnosti, ktorá sa mu dáva za vinu. Tieto výpovede sú hodnotené nesprávne v neprospech sťažovateľa a sú vyvrátené inými dôkazmi.

18. V konkrétnosti všeobecné súdy nesprávne vyhodnotili výpovede svedkov [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ], pričom v zmysle skutkovej vety uznesenia o vznesení obvinenia sťažovateľovi sú sami podozrivými osobami (spolupáchateľmi) totožného skutku. Sťažovateľ sa zamýšľa nad tým, prečo týmto osobám nebolo pre totožný skutok vznesené obvinenie v inom trestnom konaní ani voči nim nebol uplatnený inštitút dočasného odloženia vznesenia obvinenia, ani neboli vylúčení na samostatné konanie. Uvádza, že podozrivá osoba (ak jej nebolo vznesené obvinenie) môže zastávať procesné postavenie svedka v prípade, že je bolo uznesenie o obvinení dočasne odložené podľa § 205 ods. 1 a 2 Trestného poriadku. Vzhľadom na to, že v tejto trestnej veci sa tak nestalo, boli výsluchy v procesnom postavení svedkov vykonané v rozpore s Trestným poriadkom.

19. Na výpoveď svedka [REDAKOVANÉ] nemohli konajúce súdy prihliadať, pretože tento svedok využil svoje právo a odmietol vypovedať, aby si neprivodil trestné stíhanie. Navyše, z jeho výpovede v prípravnom konaní vyplýva, že sa so sťažovateľom nikdy nevidel a ani ho nepoznal. Svedecké výpovede svedkov [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] na hlavnom pojednávaní konanom 10. januára 2023 sú vyhodnotené len v neprospech sťažovateľa. Sťažovateľ poukazuje na skutočnosť, že títo svedkovia vypovedali na hlavnom pojednávaní inak než v prípravnom konaní, čo spôsobuje ich nedôveryhodnosť.

20. Sťažovateľ ďalej namieta nevykonanie ním navrhnutých dôkazov, konkrétne výsluchov svedkov [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED] bez náležitého odôvodnenia, pričom tieto dôkazy mohli mať podľa neho významný vplyv na záver o jeho nevine. Všeobecné sudy nesprávne vyhodnotili svedecké výpovede ďalších osôb ([REDACTED], [REDACTED]), ktorí síce vypovedali v neprospech sťažovateľa, avšak ich výpovede boli spochybnené inými svedkami ([REDACTED], [REDACTED]). Zo svedeckých výpovedí ďalších osôb počas prípravného konania a hlavného pojednávania vyplynulo, že sťažovateľa buď nepoznajú, alebo o jeho drogovej činnosti nemajú vedomosť.

21. Z uznesenia o vznesení obvinenia a z obžaloby nevyplýva, že by boli [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED] pre totožný skutok trestne stíhaní alebo obvinení v inom trestnom konaní, a preto nevedno, prečo neboli obvinení v trestnom konaní vedenom proti sťažovateľovi a prečo dosiaľ vypovedajú v procesnom postavení svedkov, a to aj napriek tomu, že [REDACTED] a [REDACTED] boli rovnako zadržaní ako podozrivé osoby, vypovedali v neprospech sťažovateľa a [REDACTED] mal navyše pri sebe 100 g drogy. Rozsudky sú podľa sťažovateľa založené len na svedeckých výpovediach týchto osôb a niet iného priameho dôkazu, ktorý by odsúdenie sťažovateľa odôvodňoval.

22. Sťažovateľ nesúhlasí so všeobecnými súdmi, že svedkyňa [REDACTED] je nedôveryhodná, pretože sa sama priznala, že droga (marihuana) v súvislosti so spáchaním skutku 2 je výlučne jej a, naopak, sťažovateľ s ňou nemá nič spoločné. Podľa sťažovateľa ide o rozdielne a arbitrárne hodnotenie svedkov, pretože vo vzťahu k skutku 1 boli svedkovia [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] považovaní za dôveryhodných aj napriek tomu, že sú páchatelmi.

23. Sťažovateľ ďalej namieta, že všeobecné sudy nesprávne vyhodnotili závery z odpočúvania a SMS z telekomunikačnej prevádzky z telefónneho čísla [REDACTED] vo vzťahu k vlastníctvu a používaniu telefónu. Uvádza, že z tohto čísla občas komunikoval v práci, inak ho používal svedok [REDACTED]. Komunikácia s [REDACTED] z tohto telefónneho čísla prebiehala výlučne vo forme SMS správ, preto podľa sťažovateľa nie je možné jednoznačne dospieť k záveru, že tieto SMS správy písal práve sťažovateľ. Takéto hodnotenie dôkazov bez akéhokoľvek racionálneho základu je arbitrárne, pretože z nich pri žiadnej interpretácii nevyplývajú prijaté skutkové závery.

24. Sťažovateľ má taktiež výhrady k znaleckému skúmaniu vrečka s tlakovým uzáverom s nápisom IKEA s obsahom metamfetamínu, ktoré bolo zaistené u svedka [REDACTED]. Tvrdí, že podľa fotodokumentácie v spise bolo zaistené len vrečko bez nápisu, pričom vrečko, ktoré bolo podrobené znaleckému skúmaniu, malo iné rozmery.

25. Sťažovateľ ďalej namieta formálne aj obsahové nedostatky znaleckých posudkov. Uvádza, že KEÚ PZ nespĺňal v čase vypracovania posudkov podmienky pre zápis znaleckej organizácie ako znalca do zoznamu znalcov v zmysle § 6 ods. 1 písm. b) a c) a § 19 ods. 3 zákona č. 382/2004 Z. z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinnom do 30. júna 2022, čo sa prejavuje na kvalite všetkých posudkov. Ďalej sťažovateľ rozporuje časový sled odovzdávania jednotlivých vzoriek na znalecké skúmanie a podrobne poukazuje na to, ktorú vzorku kedy a ktorú podrobil skúmaniu, a namieta, ako je možné, že daktyloskopia skúmala vzorky skôr ako biológia. Sťažovateľ je presvedčený, že vzorky neobsahovali jeho stopy, pretože vzorky boli znalcovi zaslané až mesiac po zaistení predmetných vreciek s drogou.

26. Sťažovateľ napokon namieta, že jeho konaním nebola naplnená skutková podstata trestného činu podľa § 172 Trestného zákona, za spáchanie ktorého bol odsúdený, pretože podľa jeho názoru žiadnu drogu nevlastnil, nemal ju v držbe, k jej predaju nedošlo a nebol na mieste činu zadržaný. Neboli tak naplnené všetky kvalifikačné znaky skutkovej podstaty tohto trestného činu. Ak všeobecné súdy tvrdia, že sťažovateľ predával drogy prostredníctvom svedka [REDAKOVANÉ], musel by v jeho prípade konštatovať formu spolupáchateľstva alebo účasti, ktorú by ale museli náležite preukázať.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

27. Vzhľadom na absenciu právneho zastúpenia sťažovateľa a s tým súvisiacu žiadosť o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom pristúpil ústavný súd v rámci ústavného prieskumu v prvom rade k preskúmaniu toho, či ústavná sťažnosť sťažovateľa nie je oneskorená, zjavne neopodstatnená, resp. či ústavný súd má právomoc ju preskúmať, keďže jednou z podmienok, ktorých splnenie je nevyhnutným predpokladom na to, aby ústavný súd mohol ustanoviť právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, je to, že nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti.

28. Ústavný súd v súlade s § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) predbežne prerokoval sťažovateľovu sťažnosť v jeho neprítomnosti na neverejnom zasadnutí. Účelom predbežného prerokovania ústavnej sťažnosti je zistenie, či a v akom rozsahu je potrebné ústavnú sťažnosť odmietnuť alebo prijať na ďalšie konanie (§ 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde).

III.1. K namietanému porušeniu označených práv napadnutým rozsudkom okresného súdu:

29. Vo vzťahu k sťažovateľom napadnutému rozsudku okresného súdu ústavný súd konštatuje, že v zmysle princípu subsidiarity zakotveného v čl. 127 ods. 1 ústavy poskytuje v konaní podľa čl. 127 ústavy ochranu základným právam alebo slobodám fyzických osôb a právnických osôb za podmienky, že o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Systém ústavnej ochrany základných práv a slobôd je teda rozdelený medzi všeobecné súdy a ústavný súd, pričom ochranu základným právam a slobodám poskytuje v zmysle ústavy primárne všeobecné súdnictvo a ústavný súd až subsidiárne.

30. Sťažovateľ disponoval vo vzťahu k označenému prvostupňovému rozsudku okresného súdu opravným prostriedkom – odvolaním. O odvolaní bol oprávnený a povinný rozhodnúť krajský súd ako súd nadriadený. Sťažovateľ podal proti napadnutému rozsudku okresného súdu odvolanie, o ktorom rozhodol krajský súd napadnutým rozsudkom. Sťažovateľ teda využil možnosť podania riadneho opravného prostriedku proti napadnutému rozsudku okresného súdu, o ktorom bolo aj rozhodnuté.

31. Vzhľadom na to ústavný súd ústavnú sťažnosť v tejto časti pri predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. a) zákona o ústavnom súde pre nedostatok právomoci.

III.2. K namietanému porušeniu označených práv napadnutým rozsudkom krajského súdu:

32. Podstatná časť námietok obsiahnutých v ústavnej sťažnosti sa dotýka neprávne zisteného skutkového stavu. Námietky sťažovateľa smerujú proti nesprávnemu hodnoteniu dôkazov (najmä vo vzťahu k vykonaným svedeckým výpovediam a výsledkom z odpočúvania a sledovania sťažovateľa), proti rozsahu vykonaného dokazovania a celkovo proti skutkovým zisteniam všeobecných súdov. V dôsledku toho bol podľa sťažovateľa skutkový stav ustálený arbitrárne a výlučne v jeho neprospech.

33. K sťažnostným námietkam o arbitrárnosti skutkových záverov treba uviesť, že ústavný súd nevykladá iné ako ústavné zákony, a preto musí preskúmavať len to, či sa tieto zákony nevyložili spôsobom, ktorý je arbitrárny alebo ústavne neudržateľný pre zjavné pochybenia alebo omyly v posudzovaní obsahu takýchto právnych úprav (II. ÚS 348/08, III. ÚS 505/2022, III. ÚS 539/2024). Ústavný súd za protiústavné považuje tie rozhodnutia, odôvodnenie ktorých je úplne odchylné od veci samej alebo extrémne nelogické so zreteľom na preukázané skutkové a právne skutočnosti (IV. ÚS 150/03, I. ÚS 301/06). Ústavnoprávny prieskum sa obmedzuje na otázku, či v konaní pred všeobecnými súdmi nedošlo k zjavnému omylu, v tomto prípade skutkovému omylu, a teda či proces vykonania a hodnotenia dôkazov nebol postihnutý takou vadou, ktorá by mala za následok vyvodenie takého skutkového záveru, ktorý by bol vzhľadom na potrebnú mieru dôkazu v trestnom konaní či už extrémne nelogický, alebo arbitrárny, a preto ústavne neudržateľný.

34. Ak ide o skutkové zistenia krajského súdu, ústavný súd vo svojej judikatúre už potvrdil, že najvyšší súd v dovolacom konaní nemá právomoc preskúmať správnosť skutkových zistení súdov nižšieho stupňa (III. ÚS 241/2023). Preto v tej časti ústavnej sťažnosti, v ktorej sťažovateľ namieta, že krajský súd vyhodnotil vykonané dôkazy tak, že jeho skutkové závery sú nelogické a nesprávne, je daná právomoc ústavného súdu na preskúmanie napadnutého rozsudku krajského súdu.

35. Ústavný súd preto pristúpil k prieskumu rozsudku krajského súdu vo svetle sťažnostných námietok a zdôrazňuje, že jeho skutkové závery možno preskúmať len v súvislosti so závermi uvedenými v rozsudku okresného súdu, keďže tieto rozhodnutia tvoria jednotu a krajský súd vo svojom odôvodnení na ne priamo nadviazal.

36. Kľúčovým dôkazom vo vzťahu k skutku 1 bol podľa krajského súdu prepis záznamov z odpočúvania a SMS z telekomunikačnej prevádzky z tel. č. [REDAKOVANÉ], ktorý je detailne uvedený na stranách 31 až 33 napadnutého rozsudku. Z časových súvislostí je na prvý pohľad zrejmé, že to bol práve sťažovateľ, ktorý komunikoval z tohto telefónneho čísla so svedkom [REDAKOVANÉ] o predaji 100 g pervitínu. To, že toto telefónne číslo používal sťažovateľ v danom mieste a čase, vyplýva z prepisu, najmä z 2. februára 2022, keď krátko po SMS komunikácii so svedkom [REDAKOVANÉ] sťažovateľ dlhšie telefonoval so svedkyňou [REDAKOVANÉ], čo je rozpoznateľné aj podľa hlasu. [REDAKOVANÉ] oslovuje sťažovateľa „počúvaj [REDAKOVANÉ]“ a rozprávajú sa o svojich deťoch. Dňa 8. februára 2022 z predmetného čísla telefonoval sťažovateľ so svojou partnerkou svedkyňou [REDAKOVANÉ]. Ten istý mužský hlas komunikoval v kritický deň 9. februára 2022 s osobou [REDAKOVANÉ], ktorého oslovuje „[REDAKOVANÉ]“ pár minút pred dohodnutým stretnutím. Z prepisu je zrejmé, že sťažovateľ je so [REDAKOVANÉ] kamarát, ktorému vyjadruje svoje obavy o tom, ako obchod prebehne, či bude mať kupujúci peniaze, kto ďalší s kupujúcim na miesto

príde. So [REDACTED] sťažovateľ konzultoval postup pri predaji drog, keďže svedka [REDACTED] dobre nepoznal a nedôveroval mu. Na ten účel sa sťažovateľ stretol so [REDACTED] 9. februára 2022 o 9.06 h krátko pred stretnutím so svedkom [REDACTED], čo potvrdilo aj realizované sledovanie sťažovateľa, aj svedok [REDACTED]. O tom, že odpočúvané telefónne číslo v ten deň používal práve sťažovateľ, svedčí aj skutočnosť, že mu svedkyňa [REDACTED] (netušiac, že prebehla policajná akcia) písala SMS o 10:03 h, že „*potrebuje auto*“. To, že mu požičala auto značky Volkswagen Golf, v ktorom bol sťažovateľ so svedkom [REDACTED] na mieste činu, vyplynulo aj z jej výpovede.

37. SMS komunikácia preukazuje aj to, čo bolo predmetom obchodu. Svedok [REDACTED] prejavil záujem o „*domácu fajnotu červenej, ružovej alebo takej nejakej farby*“, ktorú už od sťažovateľa v minulosti mal. Zobral by „*aj 100vku*“ za „*dobrá cenu*“, pričom za dobrú cenu považoval 35 eur. Pri zadržaní pritom bolo zaistených 98,94 g metamfetamínu ružovkastej farby, teda bez 1 g to množstvo, ktoré svedok [REDACTED] chcel. To, že malo ísť o „*domácu fajnotu*“, potvrdilo znalecké skúmanie, keďže priemerná koncentrácia účinnej látky bola 72,4 % hmotnostných, teda išlo o metamfetamín vysokej čistoty, resp. kvality. Aj cena 35 eur za gram bola „*dobrá cena*“, o čom svedčí odborné vyjadrenie Národnej protidrogovej jednotky, pretože cena za gram sa v Trnavskom kraji v danom čase pohybovala na úrovni 50 eur za gram.

38. Krajský súd sa v bodoch 17.1 ž 17.13 napadnutého rozsudku podrobne venoval hodnoteniu jednotlivých svedeckých výpovedí. S ohľadom na to, že svedok [REDACTED] na hlavnom pojednávaní odoprel vypovedať kvôli nebezpečenstvu trestného stíhania, čítala sa jeho výpoveď z prípravného konania kontradiktórnym spôsobom. Táto koreluje s výsledkami prepisu SMS komunikácie a potvrdzuje, že svedok sa so sťažovateľom nepoznal, v minulosti ho videl len krátko a nevedel, že sťažovateľ je veľmi opatrný, a nenapadlo ho, že namiesto seba pošle za svedkom [REDACTED] s drogami svedka [REDACTED]. Podľa krajského súdu je týmto vyvrátená istá diskrepancia vo výpovedi svedka [REDACTED], ktorý pri výsluchu uviedol, že „*vystúpili sme z auta, prišiel tento [REDACTED] a už nás zadržali*“.

39. Pokiaľ ide o svedka [REDACTED], toho okresný aj krajský súd považovali dôveryhodného a jeho výpoveď bola konzistentná, keďže priebeh skutku opisoval rovnako. Uviedol, že ho sťažovateľ požiadala o odovzdanie nejakého vrečka tretej osobe. Súhlasil, pretože mu bol vďačný za sprostredkovanie práce. Nemal za to nič sľúbené, nevedel, čo vo vrecku je, aj keď tušil, že sú to drogy. Potvrdil, že 9. februára 2022 išiel so sťažovateľom ako spolujazdec autom značky Volkswagen Golf, na dohodnutom mieste stretnutia vystúpil z auta a podľa pokynu sťažovateľa niesol predmetné vrecko osobám, na ktoré ukázal sťažovateľ a ktoré on nepoznal.

40. Svedkyňa [REDACTED] vypovedala na hlavnom pojednávaní v zhode s výpoveďou v prípravnom konaní. Mala vedomosť od sťažovateľa, že sa má s niekým stretnúť mimo Trnavy 9. februára 2022 pre účely predaja pervitínu. Potvrdila, že uňho videla drogu vo vrecku s tlakovým uzáverom, vedela, že na stretnutie pôjde so svedkom [REDACTED] ako prostredníkom a na ten účel mu požičala auto. Potvrdila, že odpočúvané telefónne číslo používal sťažovateľ.

41. Krajský súd súhlasil s okresným súdom, že svedkovia [REDACTED] a [REDACTED] vystupovali ako nedôveryhodní. Zdôraznil, že nevedeli logicky zdôvodniť rozpory v ich výpovediach v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní. Poukázal na to, že na svedka [REDACTED] podal sťažovateľ trestné oznámenie a že svedok [REDACTED] sám označil sťažovateľa za páchatel'a drogovej trestnej činnosti ešte skôr, ako bol obžalovaný vôbec zadržaný. Výpovede svedkov [REDACTED]

a [REDAKOVANÉ] boli relevantné len vo vzťahu k preukázaniu skutočnosti, že si sťažovateľ metamfetamín zadovážoval a aj ho predával už pred svojím zadržaním, a nie vo vzťahu k skutku 1.

42. Krajský súd sa vyjadril aj k námietke sťažovateľa, že na výsluchy uvedených svedkov sa nemalo prihliadať, pretože tieto osoby podieľajúce sa na drogovej trestnej činnosti mali byť obvinené a nevystupovať v procesnom postavení svedkov. K tomu krajský súd uviedol, že nie je vecou súdov skúmať, prečo tieto osoby obvinené neboli, pretože uvedené je plne v kompetencii orgánov činných v trestnom konaní, resp. prokurátora v prípravnom konaní a súd rozhoduje o podanej obžalobe, v tomto prípade o obžalobe, ktorá bola podaná len na sťažovateľa. Pripomenul, že tieto osoby boli zadržané ako podozrivé, ale nikdy neboli obvinené a po celý čas vystupujú v procesnom postavení svedkov. Krajský súd vysvetlil, že voči nim ani nebolo možné využiť legálne „benefity“, keďže ustanovenia § 205 ods. 1 a § 218 Trestného poriadku na ne nespádali. Pokiaľ ide o dôveryhodnosť týchto svedkov, ich výpovede hodnotil krajský súd kriticky s prihliadnutím na to, že sú sami užívatelia drog a svojou výpoveďou by mohli usvedčiť aj samých seba z účasti na trestnej činnosti.

43. Výhrady sťažovateľa k znaleckému skúmaniu vrecka s metamfetamínom zaisteného u svedka [REDAKOVANÉ], ktoré smerovali primárne k tomu, že neobsahovalo nápis IKEA, aj keď je takto označené v zápisnici o vykonaní osobnej prehliadky z 9. februára 2022 a následne aj v znaleckých posudkoch, obžalobe a rozhodnutiach orgánov činných v trestnom konaní krajský súd neuznal. Aj keď bolo vrecko s tlakovým uzáverom ružovej farby odfotené pri osobnej prehliadke svedka [REDAKOVANÉ] len z jednej strany, podľa krajského súdu sa nedá vylúčiť, že z opačnej strany na ňom nápis IKEA bol. Navyše sa v predmetnom vrecku nachádzalo rovnaké množstvo drogy, ktoré bolo SMS komunikáciou dohodnuté. Vyšetrovateľ v zápisnici o prehliadke svedka [REDAKOVANÉ] túto vecnú stopu sám označil ako 1 ks plastového vrecka zn. IKEA s tlakovým uzáverom s obsahom neznámej kryštalickej látky, pričom takýto popis stopy žiadna z osôb podpisujúcich zápisnicu nenamietala. Rovnaký popis vecnej stopy použil KEÚ PZ vo svojom znaleckom posudku. Krajský súd uzavrel, že nemá žiadne pochybnosti v tom smere, že odovzdaná KEÚ PZ a podrobená znaleckému skúmaniu bola práve tá vecná stopa, ktorá bola zaistená pri osobnej prehliadke svedka [REDAKOVANÉ]. Navyše, analýzou DNA steru z tohto vrecka bola preukázaná zhoda s DNA profilom sťažovateľa, čo ho takisto spája s predmetným vreckom.

44. Pokiaľ ide o skutok 2, krajský súd v zhode s okresným súdom uzavrel, že usvedčujúce dôkazy sú výsledky domovej prehliadky v byte sťažovateľa, jeho vlastná výpoveď, keď síce poprel, že si marihuanu zadovážil a tvrdil, že patrí spoluvlastníčke bytu svedkyňi [REDAKOVANÉ]. Okresný súd podľa krajského súdu správne považoval svedkyňu [REDAKOVANÉ] za nedôveryhodnú, keďže z jej výpovede vyplynulo, že mala tendenciu klamať ohľadom hovorov so sťažovateľom, aby vplývala na svedkyňu [REDAKOVANÉ] a navyše v predmetnom byte nežila a dlhší čas doňo nechodila, o čom svedčí záznam z ich vzájomného telefonického hovoru.

45. Sumarizujúc už uvedené, ústavný súd konštatuje, že vyčerpávajúce odôvodnenie rozsudku krajského súdu v tejto časti sťažovateľom uplatnených námietok skutkového charakteru je zrozumiteľné, konzistentné, logické a vychádza z ústavne akceptovateľného výkladu a aplikácie príslušných ustanovení Trestného poriadku. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku krajského súdu vyplýva, že kľúčové dôkazy vykonané na hlavnom pojednávaní si neodporujú, ale, naopak, sa zhodujú a navzájom sa dopĺňajú. Z tejto ucelenej reťaze dôkazov krajský súd v nadväznosti

na závery okresného súdu bezpečne ustálil skutkový dej, ktorý usvedčuje sťažovateľa zo skutkov, za ktoré bol obžalovaný. Skutkové závery majú oporu vo vykonanom dokazovaní a vyplývajú z ústavne akceptovateľného hodnotenia dôkazov krajským súdom a ústavnému súdu sa javia ako logicky udržateľné a právne korektné, a preto ich nemožno hodnotiť ako ústavne nekonformné. Argumentácia krajského súdu v napadnutom rozsudku v tejto časti nie je ústavnou sťažnosťou relevantným spôsobom spochybnená, nie je formalistická, dáva sťažovateľovi jednoznačnú odpoveď na nastolené námietky.

46. Sumarizujúc uvedené, ústavný súd konštatuje, že posudzované námietky sťažovateľa neboli spôsobilé spochybniť ústavnú udržateľnosť napadnutého rozsudku krajského súdu. Na tomto základe ústavný súd podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ústavnú sťažnosť v tejto časti odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

47. Vo vzťahu k ďalším námietkam sťažovateľa ústavný súd konštatuje, že právny poriadok mu poskytuje možnosť argumentačne atakovať napadnutý rozsudok krajského súdu aj prostredníctvom dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku.

48. Ústava totiž nezakotvuje ústavný súd ako jediný a výlučný orgán ochrany základných práv a slobôd fyzických osôb a právnických osôb. V zmysle princípu subsidiarity formulovaného v čl. 127 ods. 1 ústavy („ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd“) nemá ústavný súd právomoc preskúmať namietaný rozsudok krajského súdu, keďže právomoc rozhodnúť o ochrane práv sťažovateľa, ktoré ním údajne mali byť porušené, má v rámci riadneho inštančného postupu a prostredníctvom dovolania Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“).

49. Vyčerpanie právnych prostriedkov, ktoré zákon poskytuje na účinnú ochranu základných práv a slobôd a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov (akým je aj dovolanie), je jednou z podmienok prípustnosti sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy, a teda aj podmienkou konania vo veci individuálnej ochrany základných práv a slobôd pred ústavným súdom [§ 55 písm. d) v spojení s § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde]. V prípade nesplnenia tohto postupu platí, že ústavná sťažnosť je neprípustná.

50. Námietka sťažovateľa, že ním navrhnuté dôkazy (výsluchy svedkov [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ]) neboli vykonané bez náležitého odôvodnenia, je dôvodom spôsobilým na podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Podľa tohto ustanovenia možno dovolanie podať, ak bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu. Ústavný súd na tomto mieste poukazuje na svoju súdobú aplikačnú prax odvíjajúcu sa od nálezu ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 546/2020 z 23. februára 2021 [postupne osvojenú zo strany ďalších senátov ústavného súdu (I. ÚS 343/2022, I. ÚS 339/2022, II. ÚS 514/2022, II. ÚS 559/2021, III. ÚS 302/2022, IV. ÚS 15/2023, IV. ÚS 254/2022, I. ÚS 182/2023, I. ÚS 660/2023 atď.)], podľa ktorej dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nezodpovedá právo na obhajobu len vo formulačnom rozsahu čl. 50 ods. 3 ústavy (primeraný čas na prípravu obhajoby a možnosť obhajovať sa sám alebo prostredníctvom obhajcu, pozn.), ale obhajobné práva v kontexte spravodlivého procesu podľa čl. 6 dohovoru, a teda aj v rozsahu čl. 46 ods. 1 ústavy (s odrazom najmä v § 34 Trestného poriadku).

51. Ústavný súd uvádza, že aj hodnotenie dôkazov alebo iná skutková okolnosť z hľadiska vysporiadania sa súdu s jej obsahom v odôvodnení svojho rozhodnutia (tak, ako keď ide

o akúkoľvek inú otázku podstatnú pre meritorne rozhodnutie súdu) je obvineným uplatniteľné v dovolacom konaní ako námietka z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Z hľadiska tohto dôvodu dovolania však ide o prieskum obhajobného atribútu spravodlivého procesu spočívajúci vo vyhodnotení dovolacím súdom, či sa skôr konajúce súdy spoľahlivo a nearbitrárne vyrovnali v odôvodnení svojich rozhodnutí s otázkami podstatnými pre rozhodnutie, čo zodpovedá obhajobným právam obvineného. Takou (kľúčovou) otázkou môže byť podľa okolností prípadu aj odmietnutie výsluchu svedka (tak, ako je to aj v zmysle tejto konkrétnej sťažostnej argumentácie, pozn.), pričom dovolací súd ju nehodnotí v pozícii prvostupňového súdu alebo odvolacieho súdu (teda ako primárne skutkovú otázku, resp. otázku hodnotenia dôkazov), ale spôsob vysporiadania sa s ňou v odôvodnení rozhodnutia (v konečnom dôsledku) odvolacím súdom (do úvahy sa berie komplex oboch rozhodnutí, a to preskúmaného a prieskumného, resp. druhostupňového). Na odobrenie záverov skôr konajúcich súdov musí ísť o vyrovnanie sa s dotknutou otázkou udržateľným spôsobom. Dovolací súd nemusí nevyhnutne dospieť k rovnakému spôsobu vyriešenia tejto otázky, teda stotožniť sa s obsahom a rozsahom vlastnej úvahy skôr konajúceho súdu o otázke vyhovenia alebo odmietnutia tohto návrhu, taká úvaha však musí byť v odôvodnení prítomná (IV. ÚS 546/2020).

52. Ďalšia námietka sťažovateľa, že rozsudok je v podstatnom založený na dôkazoch, ktoré pochádzajú z nezákonne získaných trestných príkazov na odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky, sledovanie osôb a vecí a na domovú prehliadku, je rovnako dôvodom spôsobilým na podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku. Podľa tohto ustanovenia možno dovolanie podať, ak je rozhodnutie založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je skutočne zrejmé, že nosným dôkazom svedčiacim o vine sťažovateľa je prepis záznamov z odpočúvania a SMS z telekomunikačnej prevádzky tel. č. [REDAKOVANÉ] spolu s realizovaným sledovaním osoby sťažovateľa (v prípade skutku 1) a výsledkami domovej prehliadky (v prípade skutku 2).

53. Rovnako tak námietky týkajúce sa zákonnosti znaleckých posudkov, najmä vo vzťahu k znaleckému posudku KEÚ PZ, možno subsumovať pod dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku. Sťažovateľ vo svojej argumentácii totiž nerozporuje samotné závery znaleckých posudkov a nemá námietky proti skutkovým zisteniam všeobecných súdov pochádzajúcich z týchto posudkov, ale namieta absenciu zákonných náležitostí a to, či KEÚ PZ bol vôbec kompetentný znalecký posudok vypracovať.

54. K tomu možno uviesť, že vecne správnu a ústavne konformnou interpretáciou formulácie o dôkazoch, ktoré neboli „súdom vykonané“ zákonným spôsobom, je extenzívny výklad v tom smere, že nejde len o nesúlad so zákonom pri samotnom výkone dotknutého dôkazu v súdnom konaní, ale takou procesnou chybou je zasiahnutý aj dôkaz, ktorý bol už prvotne nezákonne získaný (porov. Čentěš, J., Kurilovská, L., Šimovček, I., Burda, E. a kol. Trestný poriadok II. § 196 – 569. Bratislava : C. H. Beck, 2021, s. 755). Ak teda sťažovateľ argumentuje, že predmetné trestné príkazy, resp. znalecké posudky boli v jeho konaní procesne nepoužiteľné z dôvodu ním tvrdenej nezákonnosti a na ich základe bol odsúdený, má možnosť túto námietku predložiť najvyššiemu súdu, ktorý ju preskúma v rámci dovolacieho konania.

55. Námietka sťažovateľa, že jeho konaním nebola naplnená skutková podstata trestného činu, za ktorý bol odsúdený, je spôsobilá byť dovolacím dôvodom v zmysle § 371 ods. 1 písm. i)

Trestného poriadku, podľa ktorého dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť. V zmysle tohto ustanovenia najvyšší súd v rámci prieskumu správnosti právneho posúdenia skúma, či skutok, z ktorého bol obvinený uznaný za vinného, bol v skutkovej vete rozsudku vymedzený tak, aby zodpovedal znakom skutkovej podstaty príslušného trestného činu. Otázka, či konanie sťažovateľa naplnilo znaky skutkovej podstaty trestného činu, je totiž otázkou správnosti právneho posúdenia jeho konania.

56. Z uvedeného vyplýva, že sťažovateľ má v prípade námietok uvedených v bodoch 50, 52, 53 a 55 tohto rozhodnutia k dispozícii účinný prostriedok nápravy proti napadnutému rozsudku krajského súdu, ktorý doteraz nevyužil. Preto ústavný súd odmietol ústavnú sťažnosť v týchto častiach ako neprípustnú podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde. V prípade rozhodnutia o dovolaní nie je prípadné právo sťažovateľa na podanie ústavnej sťažnosti týmto uznesením dotknuté. Ak najvyšší súd dovolaniu nevyhoví, sťažovateľ bude môcť podať proti tomuto rozhodnutiu najvyššieho súdu ústavnú sťažnosť. Zároveň sťažovateľovi po rozhodnutí najvyššieho súdu zostane zachovaná lehota na podanie ústavnej sťažnosti aj proti napadnutému uzneseniu (§ 124 zákona o ústavnom súde).

57. Ústavný súd uzatvára, že na základe uvedených dôvodov odmietol sťažovateľovu ústavnú sťažnosť v časti týkajúcej sa skutkových zistení krajského súdu z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti a vo zvyšnej časti z dôvodu nevyčerpania dostupných právnych prostriedkov, ktoré sťažovateľovi priznáva zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd. Keďže ústavný súd ústavnú sťažnosť ako celok odmietol, bolo bez právneho významu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľa uplatnenými v jeho ústavnej sťažnosti.

58. Podľa § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde možno v konaní pred ústavným súdom ustanoviť fyzickej alebo právnickej osobe právneho zástupcu, ak taká osoba o to požiada, ak to odôvodňujú jej majetkové pomery a nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Ak hoci len jeden z týchto predpokladov nie je splnený, nemožno právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom ustanoviť (I. ÚS 333/2020). V prípade ústavnej sťažnosti, pri ktorej je daný dôvod na jej odmietnutie, ide o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Tak tomu je aj v sťažovateľovom prípade, preto ústavný súd dospel k záveru, že neboli splnené podmienky na ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom a žiadosti sťažovateľa podľa § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde nevyhoveli.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. februára 2025

Robert Šorl
predseda senátu